

Kterak Koláče Sněhurkou bylo a z Talířky byl vyhnanec.

Fčéra byl náročný den a tak se Koláče rozhodlo, že se to dneska nebude přehánět a místo do polí půjde s pejscima hrát si na louku za barákV polích jsou čoklidi každéj den, tak jim to taky neuškodí. Popadlo Koláče balonky, narvalo si pamlskovník jablíčkem, houskama, buřtíkem a šlo se. A pejskové byli velevzorovaní. OBA!! Je skvělý, že Fleky si balonek taky zamilovaly. Největší zájem je o Rumíčkův zelený žužlobalonek, ona vždycky musí mít ten. A to i přes to, že jí Peťa přivezla její vlastní!! žužlopichlo balonek v odpovídající velikosti a odolnosti, až z dalekého Bohumína. Lítalo se, chytalo se, žvejvalo se, čekalo se na vyčutnutí, stíhalo se - hezky dvojmo zrzavoflekatě, oběma stejným dílem. Aaaaž se uvidělo pánika! I staly se Fleky tryskáčem a letěly za ním. I s balonkem, páč ten pánik, ten to s balonkem umí. Nikdo nehodí takovou dálku jako pánik. Tak jsme tam hezky řádili ve čtyřech a pak že pánik už půjde dom. Poslala jsem ho s Rumíčkem, ať ho ještě dojde vyvenčit, neb Rumíček, jak má balonek, tak na venčení není prostě čas, ani prostor.

A já si vzala Talířovou a šla dolů k rybníčkům, trochu té poslušnosti nějak pomoci. No, too jo. Vypadalo to spíš, že bude muse někdo pomáhat mně. Kdosi totiž do rybníčka naházel celou vánočku. Jooo a Taly že bude mít vánočkovej mejdan. Tak jsme zasej pracovaly na bufetění. Pak tam k nám dorazili nečekaně dva bostonci a jedna rotvička. Ou jéé, to bylo. Nejdřív teda jako Talířová k mému překvapení!! byla za zaskočenou. Páč bostonky ešče nikdá neviděla a podle ní by mohli bejt hrozně nebezpečný □ . I ocásek měla do pupiku vražený!! Vona, madam neurvalec. Ale netrvalo to dlouho a už s tím mladším, stejně starým jako ona, lítala jako dement. On jí dělal návnadu, ona byla stíhačka. Trochu jsem měla obavy, jak si sednou s rotvičkou, ale feňule je milá a nekonfliktní. I když do ní ti dva pitomci vlítli, ozvalo se jen "Hrrhuu, dejte pozor kretění!" a dál si jich nevšímala. Celá ta smečka byla moc příjemná, stejně jako jejich panička. Já jsem měla možnost si aspoň uprostřed hry nenápadně utužit odvolání ze hry - moc pěkně to Flekům šlo, a taky to, že: "NE! tu vánočku prostě jíst nebudeš, Talíři". A pak jsme šly hezky domů, pěkně navolno. Když jsem Talířový řekla, že se ještě musí vyčůrat, zašla si v klídku na travičku, přičupla a vypustila se a šly jsme udělat kočičku na strom. Našla jsem tam pohozený kus chleba, tak jsme zase měly něco na vyzkoušení a pak už fakt domů.

Psi večeri, my večeri, Brtník televizní zprávy. A já si řekla, že si rozložíme vzadu v pokoji gauč a budem tam spolu s čoklidama pěkně chvilku vegetit a klidovat. Popadla jsem jablko, všichni tři jsme ho zdlábli a..... pak hele už nic nevím □ . Prostě jako ta Sněhurka. Ta taky snědla jablko a usnula. Mě teda ráno nezbudil žádněj princ polibkem, alébrž ůrvanej kos

svým řevem. Já jsem prostě upadnula do kómatu. A nebyla jsem teda jediná ☹ , páč jako první usnul Brtník u zpráv a čoklidi pak se mnou taky. Rumíček dokonce předstíral, že spí tak hluboce, že neslyší Brtníkovo vyzvání, ať se jde aspoň vyčůrat. Nebyl prej podle Rumíčka důvod, protože on močový měchýř prej včera večer neměl, takže nebylo co řešit ☹ . Nakonec se tedy přemluvit nechal .

No a já se ráno nestačila divit. Kde to spím, proč tam spím, jak tam spím. A proč proboha!! spím ve společnosti hnusnýho užužlanýho špinavýho Cucku (což je pevný hadr s uzlem, kterým jsem tuhle obdarovala k její velké radosti Talinku). Fleky si ho tam natáhly asi aby nás tam bylo víc, či co. Nojo, takže šup do vany a pak šup s pejcima zase ven. (Mimochodem, mám pocit, že nedělám nic jinýho, než “šup s pejscima ven” ☹). Tali sice vzorně poslechla na kraji louky, ale pak to s ní šlo z kopce. Volání rybníčků bylo silnější, než to moje a rozhodla se zlobit moc. No. Nemám náladu na to, aby ráno zlobila moc, takže i když to chvílku trvalo, drapla jsem ji nakonec, čapla za tu její kušnu a vyrazila ji od nás. Když nás nepotřebuje, tak ať padá a jde do kšá. My ji taky nepotřebujem To je pro ní totiž fakt trest. A dneska jsem ji nechala vykysat dlouho. Když se za náma nařítla, vyhodila jsem ji znovu. Hráli jsme si s Rumíčkem, cvičili, aportoval mi vodítko..... a na konci louky ležely zaražený flekatý prdy. Sešli jsme dolů k rybníčkům, tam si zase cvičili a hráli. Pak jsem Talířovou přivolala. Letěla, že si haxny málem zpřerážela a zastavila se až o mne. A najednou heleeee!..... rybníčky neexistovaly. ☹ Vůbec nikdá tam nebyly ☹ :D. Když jsem tichým hlasem řekla “Tady jdeme”, šli oba pesani se mnou, nikdo se neodpojoval, nikoho jsem nemusela povelovat, prostě se šlo. Schválně jsem zamířila do Talibufetu. Co nám to s Talinkou udělá. Prej niic, nííc, ona přece vůbec není prase. Ona by přece ze země nikdá nic nevzala.....

Není prase Talinka? Tak si to půjdem ověřit. Nějaký “dobrodinec” totiž nechal na kraji louky svou “vizitku”. Dobytek hnusnej, fakt pár kroků od vchodu do domu. Tak uvidíme, jak to bude. Jak si toho předtím, když musela utíkat k rybníčkům neměla čas všimnout, tak teď už ten prostor měla. A já ji i schválně nasměrovala přímo tam. No. Musela jsem si pomoci slůvkem NE!, ale nemusela jsem ho řvát jak magor. A hlavně mohla jsem ji pochválit a odměnit. Několikrát za sebou a pak už jsme to fakt museli otočit dom, protože jsem opět meškala. A vzhledem k tomu, že přšelo, musela jsem je aspoň trochu opucovat, než jsem vyrazila do práce. Aby mohli ty špačky mlátit v suchu ☹ .